

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 04.11.1966, sp. zn. 6 Tz 56/66, ECLI:CZ:NS:1966:6.TZ.56.1966.1

Číslo: 6/1967

Právní věta: I. K výkladu ustanovení § 29 odst. 4 vyhlášky č. 141/1960 Sb. (§ 23 odst. 2 vyhl. č. 80/1966 Sb.): Povinnost oslněného řidiče zastavit vozidlo podle uvedeného předpisu logicky vyplývá z požadavku bezpečnosti silničního provozu, kterou oslněný řidič pokračováním v jízdě může ohrozit. Včasné splnění povinnosti zastavit vozidlo musí soud hodnotit s ohledem na konkrétní situaci, zejména rychlost jízdy oslněného řidiče, stav a povahu vozovky a na vzdálenost jeho vozidla od překážky v okamžiku oslnění. II. K pojmu "ublížení na zdraví":

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 04.11.1966

Spisová značka: 6 Tz 56/66

Číslo rozhodnutí: 6

Číslo sešitu: 2

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Doprava, Ublížení na zdraví

Předpisy: 140/1961 Sb. § 223 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Usnesením OO VB v P. ze dne 21. března 1966 bylo podle § 160 odst. 1 tr. ř. zahájeno trestní stíhání a současně podle § 169 písm. a) tr. ř. bylo občanu sděleno obvinění pro trestný čin ublížení na zdraví podle § 223 odst. 1 tr. zák., spáchaný tím, že dne 2. března 1966 v B. řídil svůj skútr SPZ PV 63-41 tak neopatrně, že zachytil a srazil před ním jedoucí cyklistku, která pádem na vozovku utrpěla zhmoždění levého předloktí, pro něž byla po dobu 18 dnů neschopna práce.

Po skončení vyhledávání předložil vyhledávací orgán OO VB v P. spis prokurátorovi s návrhem na podání obžaloby. Usnesením okresního prokurátora v P. ze dne 22. dubna 1966 sp. zn. Pv 156/66 byla trestní věc obviněného podle § 171 odst. 1 písm. b) tr. ř. postoupena k projednání pro provinění podle § 38 písm. a) zák. č. 60/1961 Sb. komisi pro veřejný pořádek při MNV v D.

Ke stížnosti pro porušení zákona podané generálním prokurátorem Nejvyšší soud zrušil usnesení okresního prokurátora a tomuto přikázal, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Jak je patrné z odůvodnění napadeného usnesení, vycházel okresní prokurátor z názoru, že porušení

dopravních předpisů, kterého se obviněný dopustil, není možno považovat za hrubé zanedbání povinností uložených řidiči motorového vozidla vyhláškou ministerstva vnitra č. 141/1960 Sb. a dále konstatoval, že podle lékařského nálezu není zranění poškozené ublížením na zdraví ve smyslu trestního zákona, takže se zřetelem na následek dopravní nehody nejde o trestný čin ublížení na zdraví podle § 223 odst. 1 tr. zák. Vzhledem k tomu, že nebyla vyvrácena obhajoba obviněného v tom směru, a v kritické době byl oslněn protijedoucím vozidlem a po přihlédnutí ke kladným stránkám osoby obviněného okresní prokurátor dospěl k závěru, že jednání obviněného je nutno hodnotit jen jako provinění podle § 38 písm. a) zák. č. 60/1961 Sb.

Uvedené závěry napadeného usnesení jsou jednak založeny na nedostatečném objasnění významných okolností případu (§ 2 odst. 5 tr. ř.) a jednak vycházejí z vadného hodnocení provedených důkazů (§ 2 odst. 6 tr. ř.).

Je-li řidič motorového vozidla oslněn, je podle § 29 odst. 4 věta druhá vyhlášky č. 141/1960 Sb. povinen zastavit. Smysl předpisu logicky vyplývá z požadavku bezpečnosti silničního provozu, kterou oslněný řidič pokračováním v jízdě může vážně ohrozit. O tom, že uvedenou povinnost obviněný v daném případě nesplnil, svědčí i jeho výpověď, podle níž po oslnění pouze „najel více do pravé strany“, avšak pokračoval v jízdě. Přitom k okamžitému zajetí k pravému okraji vozovky obviněný nebyl dopravní situací v kritické době ještě nucen, neboť protijedoucí nákladní vozidlo bylo ještě značně vzdáleno, jak plyne z té skutečnosti, že toto vozidlo zastavila poškozená poté, když po pádu vstala z příkopu a přešla do středu vozovky. Možnost odvrácení kolize s poškozenou cyklistkou splněním povinnosti uvedené v cit. předpise pravidel silničního provozu, odůvodňující závěr o příčinné souvislosti mezi porušením předpisu a nastalým následkem, byla závislá na konkrétní situaci zejména rychlosti jízdy obviněného, stavu a povaze vozovky a na vzdálenosti motocyklu od cyklistky v době, kdy obviněný byl oslněn. Tyto skutečnosti však okresní prokurátor v napadeném usnesení nezjišťuje a nehodnotí, přičemž k nim nebyli vyslechnuti dokonce ani obviněný a poškozená. Neobjasněna zůstala i otázka, zda obviněný mohl a měl poškozenou cyklistku vidět ještě před okamžikem oslnění, zejména, když sám doznal, že před krátkým zastavením, jímž jízdu před nehodou přerušil, přítomnost cyklistky na vozovce pozoroval. Již z těchto důvodů není případ náležitě objasněn.

Nedostatečné objasnění věci je nutno konstatovat i pokud jde o povahu a závažnost zranění, které utrpěla poškozená. Okresní prokurátor v odůvodnění svého rozhodnutí sice správně uvádí, že samotná délka pracovní neschopnosti není rozhodná pro posouzení otázky, zda došlo k ublížení na zdraví ve smyslu § 223 odst. 1 tr. zák., avšak vlastní povahu a závažnost zranění poškozené v daném případě vůbec nehodnotí, takže jeho závěr je nepřezkoumatelný. Podle ustálené judikatury je za „ublížení na zdraví“ ve smyslu § 223 odst. 1 tr. zák. třeba považovat takovou poruchu zdraví, která znesnadňuje postiženému obvyklý způsob denního života nebo výkon obvyklé činnosti anebo má jiný nepříznivý vliv na obvyklý způsob života postiženého a to nikoliv jen po krátkou, zcela přechodnou dobu.

Z lékařské zprávy OÚNZ v P. ze dne 31. března 1966, která je kromě výpovědi poškozené jediným provedeným důkazem umožňujícím posouzení povahy zranění, lze pouze zjistit, že poškozená utrpěla krevní výron a povrchovou oděrku v krajině levého předloktí a dále podkožní krevní výron v krajině levého ramene, přičemž pracovní neschopnost trvala od 2. března do 19. března 1966. Dále se v cit. zprávě uvádí, že byly doporučeny octanové obklady a fixace levé horní končetiny na šátku.

Již z délky pracovní neschopnosti ve spojitosti s doporučeným léčením se naznačuje, že ve skutečnosti šlo o „ublížení na zdraví“ ve výše uvedeném smyslu, avšak spolehlivý závěr nelze činit bez objasnění skutečného průběhu léčení a vlivu, který mělo zranění na obvyklý způsob života a obvyklé činnosti poškozené (intenzita bolestivosti, omezení pohybu končetiny, příp. další potíže apod.). Tyto skutečnosti měly být objasněny podrobnější lékařskou zprávou a výsledkem poškozené

(subjektivní hlediska).

Z uvedených skutečností je patrné, že dosavadními výsledky přípravného řízení nebyl případ náležitě objasněn a že závěry napadeného rozhodnutí spočívají i na nedostatečném hodnocení těch důkazů, které již byly provedeny. Napadeným usnesením okresního prokurátora byl proto ve prospěch obviněného porušen zákon v ustanoveních § 2 odst. 5, 6 tr. ř.